

Яременко Ю.В., ст. гр. ЕП 12м
(науковий керівник Сисоліна Н.П., к.е.н., доц.)
Кіровоградський національний технічний університет

НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА БАЗІ ПАТ «УКРГІДРОЕНЕРГО» ФІЛІЯ «КРЕМЕНЧУЦЬКА ГЕС»

Становлення ринково орієнтованої системи господарювання та розвиток досконалих конкурентних відносин між її суб'єктами в Україні вимагають впровадження одночасно керівного і керованого організаційно-економічного механізму, здатного забезпечити стабільне ефективне високоприбуткове функціонування найважливіших структурних одиниць - промислових підприємств - та мобільно інтенсифікувати відтворювальні процеси як на локальному, так і на глобальному рівнях.

Ефективність є однією з основних категорій економіки, яка безпосередньо пов'язана з досягненням остаточного результату розвитку як суспільного виробництва в цілому, так і окремого підприємства, а також це співвідношення ефекту від усіх видів його діяльності і сукупність витрат на досягнення цього ефекту. Ефективність господарської діяльності підприємства є дуже важливою, тому що виявляє такі характеристики, як доцільність, результативність, якість та корисність, а також це порівняння результату з витраченими ресурсами або витратами.

Питання ефективності господарської діяльності підприємства є дискусійним. Цю проблему розглядали у своїх працях вітчизняні та іноземні автори, а саме Е.Е. Вершигора, Н.Л. Зайцев, Н.М. Купріна, І.І. Мазур, І.А. Маркіна, Г.В. Осовська, І.В. Петрова, Т.А. Сініцина, Е.А. Смірнов, Т.М. Ступницька, О.Л. Устенко, Л.М. Христенко, А.В. Шегеда та ін.

Шляхи підвищення ефективності господарської діяльності — це комплекс конкретних заходів по зростанню ефективності виробництва, у заданих напрямках. Так, коли підвищення якості продукції, впровадження нової техніки, передового досвіду, технічне переозброєння та їх реконструкція, впровадження нового господарського механізму впливають на кінцеві результати своєї роботи підприємств, слід повністю виявити та врахувати весь ефект, отриманий з допомогою чинників.

На практиці важливо знайти дійові напрямки підвищення ефективності функціонування підприємств. Для розв'язання цього завдання певного значення набуває класифікація чинників його зростання. Взагалі

всі чинники підвищення ефективності функціонування підприємств зводяться до трьох напрямків: 1) управління витратами і ресурсами; 2) напрямки розвитку і удосконалення виробництва та іншої діяльності; 3) напрями удосконалення системи управління підприємством та всіма видами його діяльності.

Особливо важливим є виокремлювання внутрішніх (внутрішньогосподарських) і зовнішніх (народногосподарських) факторів. Слід зазначити, що можливі напрямки реалізації внутрішніх і зовнішніх факторів підвищення ефективності діяльності підприємств та організацій неоднакові за мірою впливу, ступенем використання та контролю. Той чи той суб'єкт господарювання може й мусить постійно контролювати процес використання внутрішніх факторів через розробку та послідовну реалізацію власної програми підвищення ефективності діяльності, а також урахувати вплив на неї зовнішніх факторів. У зв'язку з цим виникає необхідність конкретизації напрямків дії та використання головних внутрішніх і зовнішніх факторів підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання. Таких напрямків як: технологія, особливо сучасні форми автоматизації та інформаційних технологій; устаткування; матеріали та енергія; вироби; організація і працівники; стиль управління; методи роботи; інституціональні механізми тощо.

Лише вміле використання всієї системи перелічених факторів може забезпечити достатні темпи зростання ефективності господарської діяльності. При цьому обов'язковість урахування зовнішніх факторів не є такою жорсткою, як факторів внутрішніх.

Основними напрямами підвищення ефективності господарської діяльності на Кременчуцькій ГЕС є:

1. Зниження собівартості продукції підприємства. Це можливе за рахунок упровадження нової техніки, технологій, більш раціонального використання як матеріальних, так і трудових ресурсів, зменшення питомої ваги постійних витрат у собівартості продукції, адже зниження собівартості продукції прямо пропорційно впливає на збільшення прибутку підприємства;

2. Підвищення енергоефективності. Проблема економії і зменшення споживання енергії повинна бути під постійним контролем відповідних спеціалістів підприємств з енергомістким виробництвом. Доцільним буде впровадження нових технологій, які змінюють технологічний процес на менш енерговитратний.

3. Для зростання прибутку слід: нарощувати обсяги виробництва;

упроваджувати заходи щодо підвищення продуктивності праці своїх працівників, мотивувати їх; з максимальною віддачею використовувати потенціал, що є у його розпорядженні, включаючи і фінансові ресурси; грамотно будувати договірні відносини з постачальниками; орієнтуватись на довготривалі зв'язки з партнерами, а не разову співпрацю; зі знанням справи вести цінову політику; уміти найдоцільніше розміщувати одержаний раніше прибуток задля досягнення оптимального ефекту.

Також для підвищення ефективності господарської діяльності підприємства КремГЕС дуже важливим є прогнозування.

Згідно із зазначеними вище пропозиціями здійснення діяльності і дотримання загальних вимог призведе до збільшення рентабельності підприємства та ефективного функціонування економіки в цілому. Застосування на практиці розроблених заходів узагалі по підприємству дасть змогу збільшити прибуток, а отже, і підвищити ефективність діяльності підприємства.

Література

1. Васильєв В. В. Шляхи підвищення результативності українських підприємств / В. В. Васильєв // Фондовий ринок.—2009.—№12.—С.11-14.
2. Гущина И. И. Финансовый анализ деятельности предприятия / И. И. Гущина, М. В. Агапова // Бухгалтерский вестник. – 2009. – № 4.
3. Марцин В.С. Економіка торгівлі [Електронний ресурс] / В.С. Марцин. – Режим доступу : <http://pidruchniki.com.ua>.
4. Пархоμεць М.К. Аналіз ефективності та фінансової стійкості підприємств / М.К. Пархоμεць, Л.І. Дудар // Інноваційна економіка. – 2010. – № 4. – С. 60-66.
5. Чернишевський Л.М. Аналіз діяльності підприємств та банківських установ: економічний, фінансово-інвестиційний, стратегічний: [підруч.] / Л.М. Чернишевський, Н.Г. Слободян, О.В. Михайленко. — К. : Хай-Тек-Прес, 2009. — 640 с.